

מסורת הש"ס

(ב' כ"ב: 35) וע"י פ"ט
 לקמן לו. ד"ה ודקאר"י.
 (ג' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (ד' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (ה' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (ו' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (ז' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (ח' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (ט' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (י' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (יא' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (יב' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (יג' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (יד' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (טו' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (טז' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (יז' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (יח' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (יט' כ"ב: 35) לקמן לו.
 (כ' כ"ב: 35) לקמן לו.

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

מ"ז

עין משפט
 נר מצוה

ב א מ"י פ"ו מהלכות
 אבות הלכה כה פ"ג
 ע"י מה ש"ס פ"ג א"ע
 ע"י מה ש"ס פ"ג טו:

תוספות ר"ד

מ"ה"ז גובה בלא כתובה
 דייקין טעמא דאיכא
 עדים מ"י ש"צ"א בהינמא
 וראשה פ"ד הא ליכא
 לכן בעל מ"ה"ז פ"י ולא
 אפרין ווא"ל ומסקא לן
 על יום נשואיה אם היתה
 בעולה או בחלה העמד
 אותה על חוקתה של קודם
 לכן ובחלה היתה ליכא
 גון סתמא דלא כ"ג דאי
 ר"ג ובר"י לא אמר ע"י
 פ"ד, ודקאר"י לה פ"י
 קאר"י לה. כיון דרוב
 נשים בחולות נשאת ככ"י
 ויסא דמי. וכיון דרוב
 נשים בחולות נשאות כי
 לא אתי ע"י הינומא מאי
 הוא נ"יול ב"ד רובא. פי
 א"ע"ג ד"ש פלונתא ב"ד
 מילתא דב' ושמואל ב"ד
 הוכרז מ"י"ד דרב מאי
 הלכין בפ"ד א"ר ה"ב
 ושמואל א"ר ה"ב ור"י
 בפ"ד א"ר ה"ב ור"י
 הלכה כשמואל א"ר ה"ב
 דאיכא ר"ת"י ורבא חזקה
 העמד אשה על חזקה
 ובחלה היתה א"ר שמואל
 מודה. אמר ר'בנא משום
 א"ר"י דרוב נשים בחולות
 נשאות ומיעוט אלמנות
 ורוב הנשאות בחולות יש לה
 קול וזו ווא"ל ואין לה קול
 איתרע לה רובא:

ד"א רבן גמליאל הא אמר איהו מתיבא. נראה לדמ"ד ט' העונן
 אחר מעשה כ"ד לא אמר כלום פ"ד דלמ"ד דמי ע"י פ"ד
 הכא נאמן דבעל אפילו לר"ג לומר אלמנה נשאתך במנו דלי נעי
 אמר פרעמי: ה"ב נמי מסתברא. פי' כקונטרס הכי נמי מסתברא
 דממני' אחיז כרנן גמליאל כדמשנין

דכרי וברי מודה מדקמי מודה ר'
 יהושע כ"י וקשה ל"פ דכי לא איירי
 נמי ר"ג במודה אחי שפיר ומודה רבי
 יהושע כלומר א"ע"ג דברישא פליגנא
 ע"ן כסופא מודיעא לך א"ע"ג דרישא
 וסופא אינן מענין אחד כי היכי דלמיז
 ליה שפיר ומודה רבי יהושע אי איירי
 ר"ג במודה א"ע"ג דמודה דר' גמליאל
 אינו מענין מודה דרבי יהושע ויש
 לישב דודאי כי איירי ר"ג כי במודה ש"ג
 למימני שפיר ומודה רבי יהושע א"ע"ג
 דלא היו מענין אחד כלומר דלאג
 דמנא מילתא דמודה ר"ג מני נמי
 מילתא דמודה בה רבי יהושע אבל אי
 לא איירי רבן גמליאל במודה לא ש"ך
 למימני ומודה רבי יהושע לנשמועין
 א"ע"ג דפליג ברישא מודה כסופא כיון
 דרישא וסופא אינם מענין אחד אבל
 קשה דלא הוה ליה למימר אמנו קאי
 עד השתא נמי לפ"ה אמנו הוי קאי
 ונראה לר"י דה"פ הכי נמי מסתברא
 דכרי ושמה דמי ולא נה לומר דפליג
 רבן גמליאל ברישא אללא א"ע"ג דכרי
 ושמה דמי מודה ר"ג משום דלאו שמה
 ממש הוא מדקאמר ומודה רבי יהושע
 אי אמרת בשלמא איירי ר"ג במודה
 כלומר א"ע"ג דכרי ושמה דמי מודה
 ר"ג דבעל נאמן היינו דקמי ומודה
 דע"מא דרבי יהושע משום כרי ושמה
 דזה אינו מוכעו דכ"י כקונט' והשתא
 הוה מודה דר"ג ומודה דר"י מענין
 אחד אללא אי אמרת דרישא ככרי וברי
 גמור הוא ולא איירי רבן גמליאל
 במודה דפשיטא כיון דכרי וברי הוא
 דלא פליג ר"ג מלי ומודה וקאמר מי
 סגרת דלרישא קאי וטעמא דר"י
 משום כרי ושמה אמנו קאי דע"מא
 דר' יהושע משום מנו ונאמן א"פ"י הלה
 מוכעו ואפיקוקן קמא קאי:
התם שור שחוט אפ"י. פירש
 כקונטרס שהוא טוען עד
 שלא אירסתך נאנסת והכל אין שור
 שחוט לפניך דלין הלה מוכעו ור"י
 מפרש דהכל נמי איירי בהלה מוכעו
 דכ"י וה"פ התם שור שחוט לפניך
 דהרי אין לה בתולים ואינה יכולה לומר
 בתולה אני כמו שצור שחוט שחוק יכול
 לומר מי הוא ולהכי בין אומרת
 משארסתני נאנסתי בין אומרת מוכת
 עץ אני מחמתך לא מהימנא הכל אין
 שור שחוט לפניך אונטן כקונט' במנו דלי
 כפי אמר לא היתה של אביך מעולם:
 כ"י דרוב נשים בחולות נשאות כי
 איכא ע"י"ם פאי הוי. ל"כ פ"ד
 דלית ליה ס'הולכין בממון אחר ה"רובא:
 וזו

סהפא שאמר. זה אינו יודע שהיתה של אביו אללא על פיו של זה ומה
 שאמר הרי היתיר: ג"כ טעמא דאיכא עדים. דלמ"ד כהניומא:
 בעל מיתמן. ולא אמרינן ווא"ל ומסקא לן על יום נשואיה א"ס
 בתולה היתה א"ס בעולה העמד אותה על חזקה של קודם לכן
 ומתחלה בתולה היתה: ה"י נאמנא.
 דא"ל כמר חזקה דגופא: ככרי ושמה.
 גבי משארסתני נאנסתי היא טוענת
 כרי לי הוא והוא אינו טוען אללא שמה
 עד שלא ארסתך דהא אינו יודע ממי
 נאנסה: ודקאר"י לה. למימר סתמא
 דלא כרנן גמליאל: מאי קארי לה.
 ומאי עלה דעמו לאפוקי מד"ר"ג הא
 לא דמאי לה: כיון דרוב נשים כפולות
 נשאות. קרובה טענתה להיות אמת
 יותר משלו וככרי ושמה דמ"י: וס"י
נמי מסתברא. דר"ג מודה בה דבעל
 מיתמן: אי אמרת בשלמא איירי ר"ג
במודה. דהך רישא הודאה הוה דקא
 מודה ר"ג לרבי יהושע ואמר א"ע"ג
 דפליגנא ע"ן ככרי ושמה מודיעא לך
 ככרי וברי היינו דש"ך למימני בתריה
 ור' יהושע מודה לר"ג כהואמר לחכרו
 שדה זו כ"י דא"ע"ג דפליגנא כ"פ"י ו"כ:
 כמשארסתני נאנסתי דא"ע"ג דאיכא
 למימר מנו לא מהימנא מודיעא כה"י
 מנו דלי ככרי ושמה ווא"ל א"ר"ל של
 אביך היתה כי אמר ליה נמי לקמתיה
 הימנא מיתמן כדלקמן"י: אללא אי אמרת
 לא איירי. רישא במודה ר"ג מאי
 מודה רבי יהושע מאי ש"ך למימנייה
 הכא ואיכתיב קאי: אמנו קאי. אפלוגמא
 דאיכא למימר בה מנו ג' קמא קאי
 וקאמר א"ע"ג דפליגנא במנו דהתם
 במנו דהכל מודיעא כדלקמן: א"פ"י.
 איכא מנו: הרי כריסה בין שנייה.
 ואינה יכולה לומר לא נבעלתי:
וקאמרה נבעלתי. ולכשר נבעלתי
 מהימנא: בשלמא לר' אלעזר דאמר.
 כפרק קמ"א טעמייהו במנה ולא כלום
 מוכת עץ שלא הכיר בה אינה יכולה
 לתובעו אללא מנה והוא אומר דרוסת
 איש את ואין לך כלום איכא מנו דלי
 בעיא אמרה מוכת עץ אני מחמתך:
 ט' משארסתני. אירע לי ונסתמחה
 שדיה ואית לי מאתים: וקאמרה. מוכת
 עץ אני מעיקרא ולא תבעה אללא
 מנה מהימנא: אללא לר' יוחנן. דלמ"ד
 טעמייהו במתמי' ומנה שהיא מוכעתו
 מאתים ליכא מידי בין מתמי למעיקרא
 מאי מנו איכא: פ"א. גבי שדה אין
 שור שחוט לפניך שיעלה על לב בעלו
 לתבוע מי שחטו כלומר א"ס שתק זה
 לא היו לו עוררים הלך אי לאו דכרי
 שפוט הוא שלקחה הימנו לא היה
 אומר לו של אביך היתה הלך אמרי'
 מנו אבל גבי לא מאל לא בתולים
 שור שחוט לפניך בתולים שללא מאל לא
 הוה הסימיהו ללא ל"ד וא"ע"ג שיש לה
 להשיב טענה טובה מנו לא אמרינן
 מנו דלמ"ד לא חסקה אדעתה א"י
 אינעומי קא מערמא: ופ"ון שרוב
 נשים. קוביא היא: יש לה קול.
 והכנה יודעים ש"הא כהניומא:
 וזו

נישאות ומיעוט אלמנות וכל הנשאות

בתולה יש לה קול